

માસુકે ઉર્ફે સુરત

ગઝલે બુલબુલ

બે આના

માસૂકે સુરત

યાને

ગઝલે બુલબુલ.

ગઝલે-લતીફ—તર્જે-કવ્વાલી—

પ્યારા હય ખુદા જીસ્પે વાહ ક્યા માહેલકા હય, **મેહબુબે ખુદા હય,**
કોનેનકા માલીક વોહી મહબુબ હુવા હય, ક્યા **સલ્લેઅલા હય.**
અય ખતમે રસુલ ખતમે નબુવ્વત હુઈ તુજપર, તુ સબકા હય **સરવર,**
તુજસા તો નબી કોઇ ન હોગા ન હુવા હય, બસ **નામે ખુદા હય.**
કુરબાન મોહમ્મદપે દીલો જાનસે મય હું, **ઈમાનસે** મય હુ,
કુરબાન યે જા ઉસપે, યે દીલ ઉસપે ફીદા હય **નુરે ખુદા હય.**
યે જા કે સબા કેહના રસુલે અરબીસે-**મક્કી મદનીસે,**
બીમારે મોહબતકા તેરે હાલ બુરા હય તુ જીસકી દવા હય.
અરમા હય લતીફ અબ તો યેહી, દેખુ **મદીના**, હજરતકા કરીના,
યા રબ વહાં પહોંચા તુ જહાં તુરે ખુદા હય, યે **મેરી દુઆ હય.**

ગઝલે-" જલીલ "—:—:—

વોહ **મોહબ્બત** હી નહીં જીસમે રૂસવાઇ ન હો,
જબ તમાશા તુમ હો ક્યું દુનયા તમાશાઈ ન હો.

ચુપકે ચુપકે રોય તનહાઇ મે હમ યેહ સોંચ કર,
જાન દેદો હિજર મે પર ઉનકી રૂસવાઇ નહો.
વોહ શબે વાઅદા જો આએ દેખ કર મે ડર ગયા,
જાન લેનેકો દુલહન બનકે કઝા આઇ નહો
સો મોહબ્બતે હી નહીં અબ વો ઇનાયતે હી નહી,
મુજ સે મિલને કી કસમ ઉસને કભી ખાઇ નહો,
મુજકો અપની બઝમ મે દેખાતો બોલે ગએર સે,
કએોન હય ઇસકો નિકાલો કોઇ મએોદાઇ નહો.
અય 'જલીલ' અબતો દોઆ હય રાતદિન હકસે યેહી,
રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઇ નહો.

ગઝલે-હકીમ. —:▭:—

હુરો ગીલમા સર ઝુકાને હે બડી **સરકાર** હે,
મરહબા સલ્લેઅલા કેયા સાબીરી **દરબાર** હે.
હોં અતા મુઝકોભી રંગે સાબીરી સાબીરી પીયા,
મં ફકીરે બેનવા, તેરી સખી **સરકાર** હે.
કયા બતાવુ મેં નીશાને અપના મુરગાને ચમન,
સાબરી બુલબુલ હુ ઔર કલીયર મેરા ગુલઝાર **હે.**
હો નઝર એક પ્યારકી મુઝપર કેમેં **બે** આસ હું,
અય નબીકે લાડલે તુમપર **ખુદાકા** પ્યાર હે.
મેરી કીસમતકા બદલ દેના **અલી અહમદ** પીયા,
આપકો આસાન **હે મવલા**-મુઝે દુશવાર **હે.**
અય શરાબે સાબીરી કયા કેફ **હે વલ્લાહ** તેરા,
મસ્ત **હે** કોઇ કોઇ **બેખુદ** કોઇ સરશાર **હે.**
લે ચલ અય શોકે ઝીયારત જાનીબે **કલીયર** મુઝે,
કુરબતે **સાબીરમેં** અબ જીના મેરા દુશવાર **હે.**

અય જમાલે રૂએ સાખીર વાહ કહેના તેરા,
દીલ હે બેખુદ આંખ મહુવે લઝઝતે દીદાર હે.
કયા પ્યારા નામ હે સાખીર પીવાકા અય હકીમ,
મેરી એક જાને હઝી કુરબાન સો સો બાર હે.

ગઝલે-બેદમ. તર્જે-કવ્વાલી—

મેં વો દીવાના તેરા અય રશ્કે લયલા હો ગયા,
શીકલપર મેરી તેરી-સુરતકા ધોકા હો ગયા.
આઈના ખાનેમેં જાતે જાતે યે કયા હો ગયા,
આપ અપની શીકલકા હમેશા તનશા હો ગયા.
નામ થા મયખાર જીનકા બન ગયા સાકી વોહી,
જામ મયે પુર કાસમે-જમશેદ મીના હો ગયા.
તેરે છુપનેમે ભી અય પરદેનશી એક લુત્ફ હે,
દેર થા જો ઘર તેરે છુપનેસે કાબા હો ગયા.
તુમ અકેલે ઓર કીતને ભેસ બેલે દેખીયે,
એક લફઝે કુન કહા ઓર કુનમે કયા કયા હો ગયા.
હો ગયા બેદમ મરીઝે ગમ તો આકર કબ્ર પર,
હસ કે ફરમાને લગે ઈસા-કે હાં ? અચ્છા હો ગયા.

ગઝલે-કાફી— :▭:—

દીલજાનસેં ફીદા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કુરબાન હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઈશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ઈશ્કકી કટારી, દીલપર લગી હએ કારી,
જખમી મેં હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ડલેરા,
ગલે હાર હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સીબ્લીતે હૈ સારા, મન્સૂર જા પુકારા,
સુલી પે ચઢ રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સુરદેકો જીદા કરકે, હમ કુમ્મે ઈઝની પ'ડકે.
સુજરીમ મગ્ય સરપર. પહોચા મગ્મે દરપે મરકર:
બહલાર હો રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

નઈ-ગઝલ. —.—:—

વો જબ નુરે યખસાં યહાં બનકે આયા,
તો ઈમાન દીલકી વાહ જા બનકે આયા.
કીસીકે થા લબપર ગસારતકા નારા
કીશીકે ઝબાંપર ફુગા બનકે આયા.
કુર્બ સર ન શુ તેગે કસરાઓ કેસર,
વોહ રૂસ્તમ અરબકા જવાં બનકે આયા.
શબે કુરબ યે સાને મહેબુ બયત થી,
કહાંસે ગયા કોર કહાં બનકે આયા.
કીસીકા વીલાયત કીસીકો કરામત.
કીસીમે કોને અમાં બનકે આયા.
વહાં અકલ કુલથા મગર યહાં ભી ફરરખ,
બ હુકમે ખુદાએ જહાં બનકે આયા.

ગઝલે-મુશાહ—તર્જે-કવ્વાલી—

હૈ ફીરાકેજાના દીલકો સતા રહા હય,
જાનસે દમ નીકલકર, આંખોમે આ રહા હય.

જલવા દીઆ દીખા કર, રૂખકા છુપા રહા હય,
દેખો હસા હસા કર, જીસ્મકો રૂલા રહા હય.
ફસ્લે બાહાર આઈ, મસ્તો કો આપને સાકી,
સાગીર પીલા પીલા કર, ખુદ બના રહા હે.
બર્કે નિગાહે ઉનકી અશ્કે રવાં હમારા,
વો લગા રહી હય ઔર યે બુઝા રહા હય.
રફતાર મય શીતના, શીતને મા શેર ઉસ કદમ,
જગતે સુલા રહા હય સોતે જગા રહા હય.
મય માગતા હું બોસા વો કેહ કે રહે હય ખાલી.
યે લેને દેના કૈસા તુમ્હે દીખા રહા હય.
અબરૂકા એક ઈશારા મુજેહા દીખાકે અપના,
આંખો મય દુશ્મનોકી છુરીયાં ચલા રહા હય.

ગઝલે-મુસ્તફા-તર્જ-કવ્વાલી—

ઊસીકો મીલા હય ખુદા ચુપકે ચુપકે,
જો કરતા હય અહો બુકા, ચુપકે ચુપકે.
જો કરદે ફના દીલ બકા જાહીરીમેં,
તો હો જાય વસ્લે ખુદા ચુપકે ચુપકે ચુપકે.
જો હય મેરી હાજત—દિલી જલ્દ ઉસકો,
ઇલાહી તું કરદે રવા ચુપકે ચુપકે.
ગુનાહ જો કે કરતે હય પોશીદા શખ્સે,
સજા ઉનકો દેગા, ખુદા ચુપકે ચુપકે,
બડા મરતબા ઉસકો મહેસરમેં હોગા,
જો દેતે હય રાહે ખુદા ચુપકે ચુપકે.
કુલ ઉમ્મતકે ખાતિર નિમાઝોમેં હકસે,
દોઆ કરતેથે મુસ્તફા ચુપકે ચુપકે.

ગઝલ—બેકસ—

પીલવાદે મે કે ફસલ અબ આઇ બહારકી,
ચાકી [illegible] દીવારકી.
ઉસ શોખસે નજર જો લડી હમને ચારકી,
બરાદી નીગાહકી દિલકો કલેજે પારકી.
અપને હય ગરઝ ન સનમ બાતેસે ગરઝ,
મીજગા કીના જહા મીલી તલવારે ધારકી.
તાબે તજલ્લીએ રૂખે જાના ન લાસકા,
રંગત હવામે ઊડ ગઇ સબ લાલા ઝારકી.
મકતલમે હમતો કતલહી હોનેકો આએથે,
ક્યું રૂક ગઇ કીનારેસે તલવાર યારકી.
બોસે સબે વીસાલ લીયે ઉસ કદરકે વો,
કહેને લગે કે ખાઇ કસમ અબતો પ્યારકી.
તકદીર ઓજ પર હુઇ બેકસ ખુદાકા શુકર,
આલમ હે આજ ખાકેપે ઉસ ગુલ એઝારકી.

ગઝલ—મુઆ—તરઝ-કવાલી—

ખીલતી હય ગુલ્સુને સુના ચમન રહે જાએગા,
અબ ગુલો મીલ લો ગલે—વર્ના મદન રહે જાયેગા.
ચાર દિનકી ચાંદની, આખર અંધેરી રાત હય,
સબ ફના હો જાએંગે રબ જુલ મનન રહે જાએગા.
હય યહે ગુલશની ન ઇનસે દિલ લગાંઓ બુલબુલો,
આશીયાં બાકી નિશાં, સુના ચમન રહે જાએગા.
મંય વોહ આશિક બા વફા હું સુનકે મેરા ઇન્તેકાલ,
કેબ લેના હાથ મલતા, ગુલબદન રહે જાએગા.

દફન કરકે સબ ચલે જાએંગે મુજકો આશના,
કબ્રમેં બસ સાથ અરમાનો મદ્દુન રહે જાયગા,
હે ચૂંકે વઅદા ખિલારી, માનલો અમનો કહા.
ગરદિસે હિજરે સનમમે હી રહે **મુસા** મર ગયા,
સરપે તેરે ખુન અય ચર્ખે કોહન રહે જાયગા.

ગઝલે–ઠુમરી—રાગ–દેશ—ઉસ્તાદી—

સુનો તુમ યાર **પન્હેશી,** બચન કયસે નીભાવોગે–હો —**બચન.**
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપને **હેમ્મતકુ** લગાદે પાર મેરી નઈઆ.—સુનો.
બાલપણ ખેલમે ખોયા જુવાની નીદ ભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા, **નબીજી** આસરા તેરા.—સુનો.

ગઝલે–નૈયર.—કવ્વાલી–અલ્લાબન્દિજાન—

છુપા છુપા કે લેલીયા દીલ, અયશાં **દીલબાર** કોન **હે**
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અન્દર કોન **હે.**
સગે અસવદ રખકીયા ઓર ખુદ **મદીના** જાબસે,
યે ખબર હોતી નહી **કાબ્બમે** કે અન્દર કોન **હે.**
રોકતી હે દાઝે પીનહાસે **શરીઅત** કયા કહું,
યા રસુલિલ્લાહતુ અલ્લાહો અકબર કૌન **હે,**
યા નબી તુઝસે બને લાખો **નબી સાહેબ વલી.**
અયસા હાથોકા **સખી** દીલકા **દીલાવર** કોન હય.
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલ હય તું,
અંબીયામેં યા **નબી** તેરે બરાબર કોન **હે.**
પીરકી દીલ પર નઝર **હે** સબ ઉસે માલુમ **હે,**
જાનતા હે કોન યે ગુમનામ **નૈયર** કૌન **હે.**

ગઝલે-મુલતાન—તર્જે-કવ્વાલી—

શાને **નબી** તુમહીં હો જાને .**અલી** તુમહી હો,
અજમેર વાલે **ખ્વાજા** હીંદલ વલી તુમહીં હો.
પાતે હેં જીશકે દરપર સાઈલ તમામ મકસદ.—
અયસે કરીમ **નામી** અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી હીમાયત હારેબ કીહે તુમને,—
બેશક **મોઈનદીને** પયગમ્બરી તુમહી હો.
પીરાને ચીશ્ત જીસપર કરતે હે ફખ્ર હરદમ,—
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમહીં હો.
હાજત તમામ તુમહીસે હોતે હેં અહલે મકસદ,—
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહી હો.
મુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,—
અયસે ગરીબ પરવર નામી વાલી તુમહીં હો.

(બુલબુલે બંગાલી)—ગઝલે-કવ્વાલી—

શીરીં જબા હુઇ હે **ફરહાદકે** દહનમેં,
લયલા પુકારતી હે **મજનુકે** પેરહનમેં.
ઈતરો મલાલ મલકર હલકેમેં **યાર** બેઠા,
બુલબુલ પકડને આયા સૈયાદ **અંજુમનમેં**.
આયાથા બુલબુલોંકી **તદબીરમે** ગુલોને,
હસહસકે માર ડાલા સૈયાદકો **ચમનમેં**.
ચશ્મે સીહાયસે તેરી પરદેસે બતાકે,
તાલીમ હોને આયા પીતના ફરેબ પનમેં.
બાઝારે **બીઝમેં** ચલ **મુસુફકા** સામાના કર,
ખોટે ખરેકા પરદા ખુલ જાયેગા **ચમનમે**.

ચોસેમે લબકે હંસકર પર્દા દીખાયે ઉસને,
બીજલા ગીરાઈ મુહપર તક્દીરને **ચમનમેં**,
કોઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો **આતશ**,
દે રખ અજીુરા દસ્તે ગસ્સાલે ગોફનમેં.

ગઝલે-બેદમ-તર્જે-કવ્વાલી.

લયલાકો તુને ઐયાર **મજનું** બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફોરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસીને,
મનસુરસે અલનહક કીસને કહા કે મારા.
ઐયાર તેરી ક્યા—ને રંગીયા બયાં હો,
બુત બનકે આપ હમકો **કાફર** બનાકે મારા.
ગર જાન ગઈ બલાસે ઐ દીલ નહી ગમ ઉસકા,
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.
સબ ભર રખ્ખા ખીયાલે ગેસુમે ઉસે **બેદમ**,
ઔર સુબ્હ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે-હાફીઝ—તર્જે-કવ્વાલી—

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ **નુરાનીમેં** કૌન,
શમેઅમેં વાહ હે અગર રેહતા તો **પરવાનેમેં** કૌન.
કાહેકો **શેખો-બીરહમન** ઢુંઢતે ફીરતે હો તુમે,
ગર **ખુદા** બસતીમે રેહતા હે તો વીરાનેમેં કૌન.
ગર કીસીસે ક્યુ ઝગડતે હો શદા પીકર **શરાબ**,
ગર ખુદા મસ્તોમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કૌન.
જાકે તુમ દેરો હરમમે ઢુંઢતે હો કીસ **લીએ**,
ગર ખુદા મસજીદમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કૌન.
હે યે મંઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે **હાફીઝ** જરા,
બે-ખુદીસે **બા**-ખુદી બેહતર હે આ-જાનેમેં કૌન.

ગઝલે-કવ્વાલી. —:▭:—

મજાહ દેતે હે ક્યા યાર તેરે **બાલ** ઘુઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુઘરવાલે તેરે બાલ ઘુઘરવાલે.
પહેલેકી મુજશે તંકરાર અબ તું ક્યાં કરતા હય પ્યાર,
તેરી તરફસે **યાર** મેરે દીલમે પડ ગયે છાલે.
તેરી બાત હે જંજાલ મેરે દીલમે આયા ખીયાલ,
આપની જુલફો કો સંભાલ, ઓ **એકરાર** જાનેવાલે.

ગઝલે-મઝહર—તર્જે-કવ્વાલી—

દીલો જાન મેગ લેકર **દીલબર** કહાં ગયોરે,
મુજકો બનાકે **મુઝતર દીલબર** કહાં ગયોરે.
કાઅબેમેં તુજકો ઢુંડું યા બુતકદેમે અય જીન,
જાઉં કહાં કહાં પર **દીલબર** કહાં ગયોરે.
ફુરકતમે ઉસ **પરીકે** દીવાના વાર બનબન,
કેહતા ચેહી હુ દરદર **દીલબર** કહાં ગયોરે.
અબતો ખબર લો આકર વોહ ઇશ્કક જીગરપર,
કારી લગાહે **ખંજર-દીલબર** કહાં ગયોરે.
દીખલા વોહ અપની **સુરત** જો નુરકી હય મુરત,
એ પરદા અબ શરાવર **દીલબર** કહ ગયોરે.
ઉલફત બઢહાકે પ્યારે હમસે હુએ કીનારે,
હયરાં બહોત હે **"મઝહર" દીલબર** કહ ગયોરે.

નશતરે ઉલફત—ગઝલે-કવ્વાલી.

તેરે **જોગ** મે પહેનીકફની મેરે બાંકે જવાને મદની
તેરે નૈનોસે નુર ટપકતા, પટકા કમર મે નણુ વતકા.

અલ્લાહરે નાઝુક બદની, મેરે બાંકે જવાને મદની.
મેરે બાંકે રંગીલે **સૈયાં**, મય પડુ હું તોરે પૈયાં.
કીજો ન મેરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
હર **ફુલમે** તેરી **બુ** હય હુર રંગમે **તુહી તુ** હય,
તુઝે **ચંપા** કહું યા સમની, મેરી બાંકે જવાની મદની.

ગઝલે-અકબર.

—:▭:—

તાઝીમસે લેતા હે **ખુદા** નામે **મોહંમદ**,
કયા નામ હે અય **સલ્લે અલ્લા** નામે **મોહંમદ.**
સીજદેમેં રહા દસ સો બરસ સર ન ઉઠાયા,
જીસ વખ્ત **કલમ** લીખને લગા નામે **મોહમદ.**
ડરતાથા **ગુનાહોંસે** મે **રહમતને** નીંદા દી,
ગાફીલ તું કહી ભુલ ગયા નામે **મોહમદ.**
કુરઆનમે જન્નતમેં સરે અર્શ સરે લોહ,
કીસ શાનસે **ખાલીકને** લીખા નામે **મોહંમદ.**
હે ઉસપે હરામ આગ **જહન્નમકી** અઝીઝો,
જીસ શખ્શકે હો દીલ પે લીખ નામે **મોહમદ.**
અકબર તું બચા ચાહે અગર નારે મકરસે,
સીનેકે નગીને પે લીખ **ખુદા** નામે **મોહમદ.**

ગઝલે-મહમુદશાહ—તર્જે-લાવની.

કૌનો મકાંમેં **અહમદ** દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા હે,
અયન અરબમેં દેખ જરા તું રબમેં કયસા સમાયા **હે.**
ઇન્ના ફતહનકા **તાજ** પેહનકર નસકુન મીનાલ્લાકી સયેફ ઉઠાકર,
કલમયે હક વહદતકાં **ઘર** ઘર ઉસને ડંકા બજાયા **હે.**

અરબા અનાસીર **ખાકી** પુતલા **આદમ** જીસકા નામ ધરી,
જયસે થે વયસે ઉડ ગયે ઓર ઊસમેં ક્યસા સમાયા હે.
રેહ-મતે આલમ બનકર આયે, દોનોં જહાંકી બખશીશકો,
શબ્બીર શબ્બરકો ઝામીન દેકર **ઉમ્મતકો** છુડાયા હે.
આઈના ફના ધીશ શેખકા **મહમુદશાહ** હો જીસકો નસીબ,
જીસને **ઇશ્કે-હબીબે-ખુદા**, ગર દીલમેં અપને સમાયા હે.

ગઝલે–અકબર–કવ્વાલી—

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ હરશયમેં બસઈયાં તુમહી તો હો,
લાવારીસકે વારિસ તુમ, દર્દ સુનઈયા તુમાહી તો હો.
બુલબુલમે તુમ જાકર ચેહકે, ફુલમે **બુ** બનકર મેહકે,
હર હરદેકી અદામે અય દાતા **શામ શુનઇયા** તું મહી તો હો.
શુલીદી **મનસુરકો** તુંમને સરમદકા સર ઉડવાયા,
ફાઅબુદની કે બોસ્તામે તુમ બોલે, રગ રંગઈયા તુમહી તોહો.
યુનુસકો માહીએ નીકાલા **અતિશ** કો મુલઝાર કીયા
યુસુફકો ચાહે કિનઆંમેં, ધિર બધઈહી યા તુમહી તો હો.
તુમહીને અઝદરકો મારા હે, તુમહીને ખયબરકો લુટા,
શેરસે સલમાં કો બચાયા, અયસે **સિપઇયા** તુમહી તો હો.
ચાંદસે દો ટુકડે કર ડાલે, **સુરજકો** ઉલટા ફેરા,
બિછડે થે **આદમ-હવ્વાસે**, ઉનકે મીલઇયાં તુમહી તો હો.
જલદી આવો મદદકો **વારિસ**, નઇયા ડુબી જાતી **હય**,
તુમબિન કિસ્સે કહે-યે-**અકબર**, ઈસકે ખેવઈયા તુમહી તો હો,

ગઝલે–દાગ—તર્જે–કવ્વાલી—

ગર હો ઝલક બાહમ ઈનશાન કરકે ભૂલે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે ભૂલે.

નશાતરસે કુમ નહીં કુછ છેડદે આરઝુકી,
આશીક મીઝાજ કુયુ કર **અરમાન** કરકે ભૂલે.
અપને કીયેપે નઝા–હો, આદમી ન હરગીઝ,
તાઅત—હો—ઈતાઅત, ઇનસાન કરકે ભૂલે.
ખુદહી મુઝે બુલાયા ફીર બાત ભી ન–પુછી,
વોહ **અંજુમનમે** અપની **મેહમાન** કરકે ભૂલે.
અબ ઈશ્કકા સહીફા યું દીલસે મીટ ગયા હે.
જીસ તરેહ **યાદ** કોઈ, **કુરઆન** કરકે ભૂલે
અય દાગ અપના એહસાન રખખેગા કાતીલ,
વોહ ઓર મેરી **મુશકીલ આસાન** કરકે ભૂલે.

ફોનોગ્રાફ ગાયન–(જલશા સંગ્રહ)–કવ્વાલી–ગઝલ.

તુને પીતકા વાયદા કરકે પીઆ. મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મહેરકી અખીયાં ફેર લીની, હરદમકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલો સજન, તોરે બોલોપે વારૂં સબ તનમન,
તેરે ઇશ્કમેં ખોયા સારા જોબન, મેને અપના બીગાના છોડ દીયા.
ઈસ ચાહસે પેહલે નેહ લગા, ઓર મનકો મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કીસ દેશમેં જા. જો ઈસ દેશકા આના છોડ દીયા.
જાયે એરી સખી **અજમેરકો**, ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હય,
પીઆ બીના કુછ ભાવત ના, મેને દીલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે–તજમ્મુલ—શાને–ખ્વાજા—

દીલકો લુભા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત,
હયરતમેં લા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
ફીર–લે રહી હે ચુટકી દર પરદા મેરે દીલમેં,
ફીર યાદ આ રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.

ઇશશાક સોઝે ગમસે હેં બહરે દીદ જલતે,
તનમન જલા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
બેહોસ હો રહે હેં તાલીબ દમે નઝઝારા,
ક્યા **હોશ** ઉડા રહી હે **ખ્વાજાકી** પ્યારી સુરત.
ક્યુંકર નઝર ન આયે આબાદ ઝુપડા યેહ,
દીલમેં બસા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.
હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી **તજમ્મુલ,**
કિસમત જગા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.

(નવનેહાલે ગુલસન)—તર્જે–ગઝલ–કવ્વાલી—

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત ક્યું બની **ગમકી,**
તુમ્હારે દુશ્મનોકો ક્યા, પડી હે મેરે **આલમકી.**
મઝા ઈસમેહી આતા હે, **નમક છીંરકો નમક છીંરકો,**
કસમ લેલો નહિ આદત, **મેરે ઝખ્મોં કે મરહમકી.**
શીકાયત કીસશે ક્યા કજીએ, હય ક્યા ઉલટા ઝમાનાં **હે,**
બડાયા પ્યાર જબ હમને માહબ્બત આપને કમકી.
ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન **જાએંગે,**
ખુદાકા શુક્ર હે પેહલે કે–મોહબ્બત આપને કમકી.
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતા હે ગરીબોં પર,
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ **દમકી.**
વહાં જાતે હો થમ થમ કર, ચલો ઐશીભી ક્યા **જલદી,**
ખુદા રખ્ખે તુંમહી તુમ હો, નજર પડતી **હે આલમકી.**
જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તું નઝર આયા,
ઐસા કોઇ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નઝર આયા.

ગઝલે-મીરાંશાહ.

—:▭:—

સદા દીલમે તસવ્વુર હે **અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા,**
વઝીફા નામ બેહતર હે, અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલ્વા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.
શરીફે અહલે આખીર રહી **હે** ઝાહીરો બાતીન,
સહરા રે.જે **મેહશર** હે, અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે ખ્વાહીશ હો ફરબે વાસીલે હક જાતે મે અલ્લાકી,
ચલા જાવે ખુલા દર **હે**, અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.
મરીઝે નાતવાં હુ મુનિસો હમ દમ નહીં કોઇ,
દો આલમમેં વોહી ઘર હે અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબારે આજીઝ હુ બહો વ રજુર **મીરાંશાહ,**
સબ માકીને જલઘર હે અલ્લાઉદ્દીન સાબીરકા.

નાટકે—રતન-બંસરી—

ખોલ કર આંખે જો દેખા તો યહાં કુછ ભી નહીં.
ના સીનાએ રંજે **હસરતકે** યહાં કુછ ભી નહીં.
હમ અજનસે સુનકે આએથે બહોત તારીફ પર,
આકે જબ દુનીયામેં દેખા તો યહાં કુછ **ભી નહીં.**
પૂછા **દારાસે** કહો દુનીયાસે તુમ કયા લે ચલે,
દસ્તે હસરત મલ કે બોલા મહેરબા કુછ ભી નહીં.
ફુલતો ઉડતે **થે** ફરે રે આજ ઉનકી કબ્રપર,
ના મુરાદીકા હય ઝુંડા ઔર નીશા કુછ ભી નહીં.
રંજ હોગા દેખ લોગે પ્રેમકી **તુરબત** અગર,
ખાખ મીટ્ટી કે સીવા બસ **હું** ન **હાં.** કુછ ભી નહીં.

ગઝલે-સાદીક.

—:▭:—

સખીરે મંએ **પીતમકો** કયુંકર મનાઉ,
યેહ આતી હએ જીમે કે **જોગન** કહાઉ.
છુપાકર સનમ મુજકો એ એસાહી દેખે,
તો લાઓ ભભુત અપને મુહ પર લગાઉ.
મનાઉં **પીયાકો** મએં કીસ કીસ તરેહસે અબ,
યેહ દર્દે **જીગર** જાં મએ કીસકો સુનાઉ.
પીવ પીવ કહે સરકે બલોંકે અપને,
ઉદાસન કહાઉ **જટા** મએ બડાઉ.
ફીરૂં મએ નગર હો ગલે ડાલ ઘટા,
જાઈ બએઠુ દીલકી મય ધુની જગાંઉ.
નહી કામ કુછ ખએર **સાદીકકો** ઉસ બીન,
કેલે નામ અગર દીલકો અપને રીજાઉ.

તમામ શુદ

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, જાડાવાળા પોળ, અનાવિલ હોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.